

gaard. 2. Beh.  $27/3$  (F. Sp. 3708). 3. Beh.  $28/3$  (F. Sp. 3841).  
*Loven stadfæstet 30. Marts 1946.* (Lov-Tid. Nr. 151).

Under Hensyn til den i Efteraaret 1939 indtraadte Svækkelse i Kurserne paa Kredit- og Hypotekforeningernes Kasseobligationer aabnedes der ved Lov Nr. 61 af 26. Februar 1940 Adgang til hos et i dette Øjemed oprettet Institut, *Laanefonden af 1940*, at optage faste, kortfristede Prioritetslaan i Stedet for Kredit- og Hypotekforeningslaan til Dækning af Omkostningerne ved visse Byggearbejder m. v. Renten af de kortfristede Laan blev fastsat saaledes, at Kursen kom til at ligge i Nærheden af Pari, og det var Hensigten, at Bygherrerne ved Optagelsen af saadant Laan skulde kunne undgaa det betydelige Kurstab, der maatte paaregnes, saafremt de havde været henvist til at realisere Kredit- og Hypotekforeningsobligationerne til de lave Kurser, man dengang maatte regne med. Ligeledes undgik Bygherrerne ved Optagelse af kortfristede Laan den Risiko, der ved en Belaaning af Kasseobligationerne var forbundet med Bankens Opsigelsesret.

Ifølge Lovens § 3, Stk. 1, kunde Laan hos Laanefonden af 1940 ikke ydes til Dækning af Omkostninger ved Byggearbejder, der blev afsluttet efter Udgangen af Aaret 1940, men denne Frist blev ved Love af 17. December 1940, 22. December 1941, 19. December 1942 og 1. Juli 1943 samt ved Lovanordninger af 16. Marts 1944 og 8. Marts 1945 forlænget, senest til Udgangen af Marts Maaned 1946. De sidste Forlængelser, der skete paa Tidspunkter, hvor *Fonden i længere Tid ikke havde ydet noget Laan*, var begrundet med det ønskelige i, at Fonden fremdeles i Tilfælde af muligvis pludselig indtrædende Rentestigning kunde staa *beredt til umiddelbar Genoptagelse af sin Virksomhed*, uden at det var nødvendigt først at tilvejebringe ny Lovhjemmel herfor.

Imidlertid vilde det efter Indenrigsministeriets Opfattelse ikke kunne lade sig gøre fortsat Aar efter Aar at forlænge Lovens Gyldighed blot ved at udskyde den Frist, inden hvilken Byggearbejderne skal være afsluttede. I § 6, Stk. 2, i Loven af 26. Februar 1940 var det bestemt, at Laan af Fonden skulde ydes paa Grundlag af Laanetilbud indhentede fra Kredit- og Hypotekforeninger og udbetales med Beløb, der højst svarede til disse Foreningers Laanetilbud omregnet efter Køberkursen den 31. August 1939 for Obligationer i vedkommende Serier eller Afdelinger med Fradrag af 3 Points, saa at Laanefondens Bestyrelse, dersom Laan var tilbudt ydet i en efter den 31. August 1939 aabnet Serie eller Afdeling, skulde fastsætte Kursen under Hensyntagen til Kursen paa Obligationer af tilsvarende Type den nævnte Dato. Men denne Regel, der vedrører et for hele Ordningen fundamentalt Punkt, vilde,